

Hejbergsgade Nr. 7 og derpaa at opføre en ny Teaterbygning med en Tilskuerplads, rummende 1200 Personer. Udgiften anslaaes til ialt 2,500,000 Kr., nemlig 800,000 Kr. for Erhvervelsen af Grunden, 1,350,000 Kr. til Opførelsen af den nye Bygning, 150,000 Kr. til Sceneindretningen, 60,000 Kr. til Inventar, 40,000 Kr. til Dekorationer og 100,000 Kr. til forskellige og ekstraordinære Udgifter. Med Hensyn til Tilvejebringelsen af dette Beløb gaar Teaterbestyrelsen i sin Indstilling ud fra, at en Del af Udgiften vil blive overtagen af Københavns Kommune, og at der ligeledes kan paaregnes Støtte fra privat Side — saadant skete netop i 1870, da det nuværende Teater opførtes —, og det hedder da videre i Indstillingen: „Medens vi under normale Finanstilstande her i Landet ikke vilde tage i Betænkning at foreslaa Ministeriet at regne med et kommunalt Bidrag paa mindst 500,000 Kr. og et Bidrag fra private af samme Størrelse, saaledes at Statskassen udredede Resten, er det os klart, at der vanskeligt i *Øjeblikket* kan næres noget begrundet Haab om, at Stat, Kommune og private vilde paatage sig de paagældende Byrder. Paa den anden Side ere Forholdene paa Teatret — som ovenfor skildret — af den Natur, at en yderligere Udsættelse af de anførte Manglers Afhjælpning vil kunne faa de uheldigste Følger ikke blot for de paagældende Kunstnere, men tillige for Institutionen som saadan, hvortil kommer, at der netop nu foreligger en gunstig Lejlighed til for en rimelig Pris at erhverve de Ejendomme, paa hvis Grund den nye Bygning skulde opføres. Det ligger da nær at rette Opmærksomheden paa, om der ikke ad anden Vej kunde skaffes den fornødne Kapital til dette Formaal, i hvilken Henseende Tanken naturligt ledes hen paa Midlernes Tilvejebringelse gennem Optagelse af et *Præmieobligationslaan* af saadan Størrelse, at det derved indvundne Overskud vil være tilstrækkeligt til at dække samtlige til denne Sags Gennemførelse medgaaende Udgifter.“ I øvrigt paaviser Teaterbestyrelsen i sin Indstilling, at en Tilføjelse af en ny Scene vil kunne bringe det aarlige Statstilskud ned. — Angaaende *Ministerens Stilling* til Spørgsmaalet: Tale-scene kan anføres følgende Udtalelse af ham ved første Behandling i Landstinget (L. Sp. 1524): . . . „jeg finder dog Anledning til ganske kort at omtale Planerne om en Nydannelse ved den nationale Scene, saaledes at man fik en særlig Tale-scene, en Scene for det reciterende Skuespil, og beholdt den gamle Scene særlig til Brug for Operaen og Balletten. At disse Planer ikke i *Øjeblikket* ville kunne optages af Regeringen, skyldes udelukkende finansielle Hensyn, idet jeg ikke er det mindste i Tvivl om, at det vilde være til stor Styrkelse ogsaa i økonomisk Henseende for Teatret at faa denne Tale-scene. Det vilde styrke Teatret i den Retning, at det kunde